*De latenter vivendo* 7 (*pag.* 1130 C.): Καίτοι τῆς γε δόξης καὶ τοῦ εἶναι φύσιν εὐσεβῶν χῶρον,

> Τοῖσι λάμπει μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω
> φοινικορόδοις ἐν λειμώνεσσι,
> καὶ τοῖσιν ἀκάρπων μὲν ἀνθηρῶν
> καὶ σκυθίων δένδρων ἄνθεσι τεθηλός,
> ἀναπέπταται πεδίον,

καὶ ποταμοί τινες ἄκλυστοι, καὶ λεῖοι διαρρέουσι, καὶ διατριβὰς ἔχουσιν ἐν μνήμαις καὶ λόγοις τῶν γεγονότων καὶ ὄντων παραπέμποντες αὐτοὺς καὶ συνόντες.

Versum tertium quartumque sic iubet redintegrari:

> καὶ τοῖσιν εὐκάρπων μὲν ἀνθηρῶν
> καὶ συσκίων δένδρων ἄνθεσι τεθηλός.

Praeterea comparat cum hocce PLUTARCHI locum THEMISTII p. 280 D.

*Lugd. Bat.* mense *Novembri* MDCCCLIII.

---

## EURIPIDES *Iphig. Taur.* 812.

> ΟΡ. Ἀτρέως Θυέστου τ' οἶσθα γενομένην ἔριν;
> ΙΦ. ἤκουσα χρυσῆς ἀρνὸς ἡνίκ' ἦν πέρι.

Versus alter editoribus merito moram iniecit. Non enim hoc IPHIGENIAM rogat ORESTES, *quando* rixa ista exstiterit, sed an omnino rixam ortam fuisse sciat, οἶσθα γενομένην ἔριν h. e. ὅτι ἔρις ἐγένετο. Illa vero respondendo debet affirmare, se hoc inaudivisse; addit insuper, ne causam quidem, quae rixae ansam dederit, sibi esse incognitam. Itaque id poëtae erat significandum, quod simplicissimo modo ita sonat: ἤκουσα, ὅτι ἦν περὶ ἀρνός.

Tragicis autem poëtis in talibus non minus οὕνεκα, quam ὅτι in usu fuisse, ut compertum habemus, ita hisce exemplis insuper confirmatur:

EURIP. *Orest.* 1350:

*ὡς εἰδῇ τόδε*
*Μενέλαος, οὕνεκ' ἄνδρας, οὐ Φρύγας κακούς,*
*εὑρὼν ἔπραξεν, οἷα χρὴ πράσσειν κακούς.*

EURIP. *Iphig. Taur.* 956:

*ἤλγουν δὲ σιγῇ κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι,*
*μέγα στενάζων, οὕνεκ' ἦν*[1] *μητρὸς φονεύς.*

EURIP. *Iphig. Aul.* 102:

*ξυμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς οὕνεκ' οὐ θέλοι*[2] *λέγων.*

SOPH. *Oed. Tyr.* 708:

*καὶ μάθ' οὕνεκ' ἐστί σοι*
*βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.*

SOPH. *Oed. Col.* 1393:

*κἀξάγγελλ' ἰὼν*
*καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαυτοῦ θ' ἅμα*
*πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὕνεκ' Οἰδίπους*
*τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὑτοῦ γέρα.*

SOPH. *Philoct.* 232:

*ἀλλ' ὦ ξέν' ἴσθι τοῦτο πρῶτον οὕνεκα*
*Ἕλληνές ἐσμεν.*

Quid mihi velim iam apparet. EURIPIDIS versum simplicissima eademque certissima medicina sanandum esse poëtamque dedisse contendo:

*ἤκουσα χρυσῆς ἀρνὸς οὕνεκ' ἦν πέρι.*

Itaque irriti fuerunt MARKLANDUS et PORSONUS, quorum hic *ἥτις ἦν*, ille *ἥ' νείκουν*, vel, quod magis placebat, *ἣν εἶχον*, in corrupti vocabuli locum substituendo sibi visi sunt versui EURIPIDIS posse mederi.

*L.* Z.

1) Restituenda est EURIPIDI h. l. forma ἦ. E. M.
2) Pro θέλοι legatur θέλει. E. M.